

то на иконоборцитѣ. Тѣзи събраніа наричатъ са обыкновенно вселенскы съборы, защото на тѣхъ са събирали пастыритѣ и учителитѣ на църквата, тѣй да речемъ, отъ сичка вселеннаа, дѣто че имало христіанскы църкви. Ето какъ светата църква рѣшавала сичкитѣ прѣпирни и недомѣніа; рѣшавалъ не единъ человекъ, но нѣколко стотини мъжы, рѣшавали не просто нѣкои христіаны, но пастыри и учители на църквата, избираемы и поставены отъ Духа Святаго. Заради тѣй на рѣшеніата на вселенскитѣ съборы трѣба да гледамы, като на рѣшеніа божественны: защото събранитѣ во името на Исуса Христа вселенскы съборы не съставляли ново нѣкое ученіе, но утвърждавали тѣй, което, като божественно дошло по прѣданіе, или са намѣркало въ Священното Писаніе. По този начинъ прѣпирнитѣ и недомѣніата, относительно до Священното Писаніе и священно прѣданіе, Божійтъ промыслъ обкрнжалъ въ назиданіе на вѣрбующитѣ: чрѣзъ тѣхното рѣшеніе са подтвърдило още повече, че ученіето, което са заключава въ Священното Писаніе и въ священнитѣ прѣданіа, е дѣйствително ученіе божественно. Да, види са че е божественно, когато отразило сичкитѣ нападеніа, уборило сичкитѣ противо-